dus teist otsa kaddaka wäädiga kinni ja panni oksaga messilassed särgi sisse, wiis kojo, panni pu sisse ja jäid ka paigale. Nenda on mitto tempo nendega sündinud, kes wöib neid keik ülles luggeda. Agga se on tössi, et lindude ärrajooksminne ennamiste selle läbbi tulleb, et kui heitwad, innimenne mitte warsi jures ei olle, kes neid kelab ärra minnemast; sest nemmad on metsa lomad ja armastawad wägga priidust ja isse omma käe peäl ollemist, saggedaste nende ommaks kahjuks ja — surnuks.

Armsad lindude piddajad! Ma rägin teile heast süddamest ja tean sedda, et mitto teie seas neid on, kes mitte ei tahha, et temma lindudest awwalikkult saaks rägitud ehk nende järrele küssitud ehk neid koggune wadetud, ning on siis se öel mönne eest, et ka kalendris neist rägitakse. Agga kuida wisi saab teädmatta innimenne arro, misest temma weel isi ei tea? Postimeest temma ei pea, Pöllomehhe aita temma ei osta, mis paljast 25 koppikad maksab, enne lasseb ommad linnud, ebbausso kombe läbbi, hukka minna, kui ramatud osta. Mönni ei raatsi kalendritki osta, ja kui temmale sedda pakkutakse

ja 8 koppikad küssitakse, siis pakkub 5 koppikad. Nisugguse rummalaid ja sitkaid innimessi on kül. Ja kui ta teaks, et pöld ilma sönnikutta wilja kannaks, siis sööks temma isse hea melega sönniko ärra, enne, kui pölle peäle wiiks.

Kalender on nüüd nisuggune kirri, kus peäle keikide jöud hakkab, kui tahtminne agga seäl jures on.

Ma tunnen ühte kihhelkonda, kus 300 tallo perremeest ja 500 wabbanikko perret ellawad, et need 800 suitso — nüüd mönni aasta taggasi — 20 ja 25 kalendriga aastas läbbi said; agga nüüd kullub wahhest jubba 125 nende hulka ärra. Sest on siis nähha, et rahwas hakkab tarkust aast aastalt ennam armastama, ei mitte üksi kalendri ostmisse, waid ka keige teiste kirjade ostmiste polest, töuseb ja langeb se iggatseminne, kui merre laened, üks kord rohkem, teistkorda wähhem. Ja sedda teeb se rahwa süddames, kes keik läbbi ja läbbi nääb.

Jummal, sada armust sedda,
Et so rahwas himmo-hädda
Tunneks kirja järrel siin,
Kül siis kauks mönni piin! —

Eesti-rahwa mÃ¤Â¶nnus Kalender 1869, lk. 33